

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν αἰὸν διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασιν
Μὲ κατανυκτικούς Ὁδηγούς μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Αὐτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς Β' Νηστειῶν
Πέμπτη

«Τὸ σῶμα κατεβρῦπώθη, τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθη, ὄλωσ ἠλικώθη»
ἀλλ' ὡς ἰατρός Χριστέ ἀμφοτέρα, διὰ μετάνοιαι μοι θεράπευσον,
ἀπόλουσον, κάθαρσον, πλῦνον, δεῖξον χιόνος,
Σωτήρ μου καθαρώτερον».

* * *

Ὁλάκερο τὸ σῶμά μου κατερρύπωσα! Τὸ πνεῦμά μου κατε-
σπίλωσα! Ὁλόκληρος γέμισα πληγές! Ἀλλὰ Σὺ ὡς ἰατρός, Χρι-
στέ μου, καὶ τὰ δύο μὲ τὴν μετάνοια θεράπευσε. Καθάρισε! Πλῦ-
νε! Κάνε με καὶ ἀπὸ τὸ χιόνι, Σωτήρα μου, πιὸ καθαρό!

